

[Miljøministeren]

Jeg tror ligesom hr. Løvig Simonsen, at det giver flere arbejdspladser. Jeg har lavet en analyse af, hvordan det er gået dansk erhvervsliv i de sidste par år, og jeg kan konstatere, at af de virksomheder, som producerer miljøteknologi, har de 80 pct. også det største overskud, den største tilvækst. Det er jo også her, det store marked forventes at ligge i fremtiden.

Det er klart, at hr. Løvig Simonsen mangler en plan for, hvordan intentionerne kan føres ud i praksis. Jeg tror, jeg forklarede i min indledning, hvorfor denne detailplan ikke er her. Redegørelsen er grundlaget, og detaljerne skal udbygges i samarbejde med kommunerne, industrien og erhvervslivet.

Hr. Filt Jensen havde betænkeligheder ved tilbagetagningspligten. Jeg vil sige, at vi har jo skrevet, at der skal laves tilbagetagningsaftaler. Det står i miljøbeskyttelsesloven, det står også her, og tilbagetagningspligt kan blive et instrument. Der kommer et særskilt lovforslag derom, som et flertal her i Folketinget henstillede til mig om at udarbejde engang i foråret, og det er det, der er på vej.

Hvis ikke der eksisterer en mulighed for at pålægge tilbagetagningspligt, tror jeg såmænd, det kan blive svært at lave tilbagetagningsaftaler. Ved aftalen får man et tilbud om at få medindflydelse på, hvordan man skal nå målet, men det må ikke være sådan, at man kan forhindre, at målet bliver nået. Hvis vi kun har tilbagetagningsaftaler som et instrument, vil man kunne sætte sig ned og sige, at den lille miljøminister kommer alligevel ingen vegne, så længe vi siger nej, og det er jo også rigtigt. Men så har man faktisk sat sig over Folketinget, og derfor siger jeg til industrien: I kan være med til at finde ud af, hvordan vi når målet, men målet sættes af Folketinget. I kan ændre Folketingets sammensætning på valgdagene, men det må ikke obstrueres, ved at man ikke vil gå ind og lave tilbagetagningsystemerne.

Jeg går ind for aftalesystemet – det skulle bare mangle andet – og jeg følger aftalesystemet op, men jeg tror, at tilbagetagningspligten er nødvendig, hvis vi ikke skal forsinke mulighederne for mere genanvendelse og bedre omgang med vore ressourcer. Derfor skal man heller ikke bare sige, at vi ikke skal gå hurtigere frem end udlandet, som Fremskridtspartiet var inde på. Vi har lige lavet nogle opstramninger vedrørende de ozonnedbrydende stof-

fer, og vi kunne læse i Børsen dagen efter, at nu jublede dansk erhvervsliv. Nu kunne det forspring, de havde fået, kapitaliseres i kraft af, at Folketinget havde sørget for hurtig udfasning af CFC plus tilskud til udvikling af de nye stoffer, nu havde vi udviklet en teknologi, som hele verden skulle bruge.

Havde vi nu ikke været hurtigere end udlandet, havde der ikke været nogen som helst, der ville henvende sig til Danmark for at købe noget som helst, for så skulle de jo selv udvikle det alligevel i deres egne virksomheder. Så jeg tror, det må afhænge noget af, hvilket område man beskæftiger sig med. Det kan naturligvis ikke gælde altid, at man skal være hurtigere end udlandet, men det gælder bestemt heller ikke, at man aldrig skal være det. Danmark får mange eksportfordele ved at ligge et hestehoved foran. Jeg plejer at sige, at man skal være et hestehoved foran, men man skal ikke være så langt foran, at man er ude i tågen, hvor ingen kan se én, for så får man heller ikke noget ud af det.

Hr. Filt Jensen talte også om miljøafgifterne, at de nu har fundet et passende leje og ikke må give problemer i forhold til udlandet. Jeg er desværre nødt til at afsløre, at de måske er for lave – selv efter stigningerne – så vi derved får et problem i forhold til udlandet, og det gør mig meget ondt at skulle sige, fordi jeg nu selv har foreslået niveauet. Men både Tyskland og Sverige har højere bortskaffelsesomkostninger end Danmark, hvilket stadig væk giver en risiko for affaldsturisme, som vi selvfølgelig håber, vi har ordnet gennem de nye EF-forordninger. Men hvis vi skal sammenligne med forholdene i udlandet, er der altså rigelig plads til en højere afgift, skulle jeg hilse og sige, men det har jeg ikke foreslået.

Hr. Riishøj mener, at målsætningen for genanvendelse er for lav, og det har jeg kommenteret. Jeg vil gerne have en højere genanvendelse, jeg vil også meget gerne revidere planen i kraft af de erfaringer, vi får undervejs – som hr. Glønborg var inde på – altså at vi hele tiden skulle blive klogere og følge med, sætte højere mål. Det mål, vi har sat os nu, vurderer vi som et endda ret ambitiøst mål, men jeg vil gerne blive overrasket og kunne sætte det højere, når vi får tilstækkeligt med erfaringer.

SF ønsker at pålægge virksomhederne at lave miljøregnskaber. Det kommer jo i kraft af